

нето, необходимо е да се постави надъ пламъка тръба, за да става по-пълно горене и да се образува въздушно течение нагоре, както въ печките. По такъвъ начинъ било изнамърено *лампеното шише*, което се поставяло надъ пламъка.

Ала и лампата съ стъкло не горѣла добре, защото маслото не се всмуквало добре отъ фитила, и пламъкътъ билъ малъкъ. Друга причина, за да не горятъ лампитѣ, била, че тогава фитилитѣ ги правѣли много усукани, и въздухътъ не могълъ да си направи пътъ вътре въ пламъка.

Сжщиятъ, който се досѣтилъ да постави стъкло на лампата, измислилъ и най-добрия фитилъ. Той взелъ плоскъ фитилъ (плоска лента) и го свилъ въ видъ на тръба. А горелката направилъ така, че въздухътъ да приижда къмъ пламъка и отвънъ и отвътре.

Ако се вгледате въ горелката на петролната лампа, ще видите отстрани прорѣзи, за да прониква въздухъ вътре въ фитила.

Тази лампа, изнамърена отъ *Аргандъ*, била посрещната съ възторгъ отъ всички. По онова време най-първо били освѣтени улицитѣ на Парижъ. По заповѣдъ на полицията всѣки домопритежателъ билъ длъженъ да постави на долния етажъ запалена лампа.

Минали още нѣколко години и въ Парижъ се появили *първитѣ фенери*.

Казватъ, че царуването на Людовика XIV започнали да наричатъ „*блестящо*“ именно поради уличнитѣ фенери.

Въ 1765 г. въ Парижъ били поставени нови „*отразителни*“ фенери съ маслени лампи, вмѣсто свѣщи, и блестящи плочи — отразители.

Двадесетъ години следъ Парижъ билъ освѣтенъ и Лондонъ.

Въ Русия преди сто години улицитѣ се освѣтавали съ маслени фенери.